

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 869

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

1053

P A T R I S T I C I .

1054

mus una cum ipsis in gloria dei gaudere et exultare cum omnibus Sanctis. Ipso adiuuante et concedente, qui cum patre et spiritu sancto uiuit et regnat trinus et unus deus per omnia secula seculorum. Amen.
Prephantus uero dominus Marinus abbas, cum adbuc uiueret et magna infirmitate ut dictum est pessime cruciaretur, de qua etiam et mortuus est, et ego astarem coram eo seruiens ei, precepit mihi, quatenus explanationem cantici canticorum bone memorie domini Bernardi clareuallenensis abbatis scribere, quod deo annuente festinus adimplere studui. Nam cum ipse adbuc uiueret, totum illud scripsi et compleui. (Ut supra N. III.)
Eo uero defuncto successit in loco eius dominus Henricus abbas, qui precepit iterum mihi, ut prephantum librum, quem dominus marinus abbas predecessor eius inceperat, usque ad finem scribendo perducerem. Cuius iussu omniumque fratrum ammonitione atque exortatione sepiissime animatus adimplere cura-

ui, et usque ad finem domino cooperante, a quo omne bonum sumit initium et fine concluditur, perduxi. Anno uidelicet dominice incarnationis M°. C°. LXX°. IIII°. die prima mensis augusti. indictione septima. Rogo itaque uos in domino fratres, quatenus istum librum cotidie legere studeatis et legendo corde retineatis, et corde retinendo opere adimplere festinetis. Ego enim diuina assidue meditata perducit monachum ad summa uitatum culmina. Si quid uero legendio ineptum in eo inuenieritis, non noxam sed mibi ueniam tribuatis, Deumque omnipotentem pro me miserrimo obsecrare non negligatis dicentes: Deus omnipotens propitius esto illi miserrimo peccatori Amen. Ego enim licet indignus gratias illi ago, laudo et benedico, qui me bucusque sua immensa bonitate adiuuare dignatus est. Sit illi laus, honor et gloria. Cuius imperium sine fine manet in perpetuum. Amen.

Queris Opus Cuius. Nomen Marinulus Huius.

Hec Ego Marinus Scripsi Non Pectore Pigrus.

Celica Pro Scriptis Marinulus Postulat Igitur

Scripsit Hen (sic) Emunus Tribuit Quad Trinus Et Vnus.

Pulcre, bene, recte! Verum cur nomen Coenobii sui reticuit *Marinulus*, cui ordine praefuere Abbes *Johannes, Petronax, Marinus et Henricus* intra annos circiter 1149—74. Non indiligerent a me quaesitum detegit fortasse, cui ad manus fuerit *Aug. Lubini* Ord. Erem. S. Aug. *Abbatiarum*

Italiae brevis Notitia edita Romae 1693.

CCCCXLII.

Codex membraneus lat. Sec. U.92
XIII. Folior. 57. 4. min. sat bene
perscriptus, rubricis distinctus,
et, ut tot alii, ab Job. *Fabro*
Vien.

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 869

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

1055

C O D I C E S

1056

Vien. Ep. Collegio suo ad D. Nicolaum donatus, continet PP. Sententias cum de Rebus dogmaticis, tum de moralibus lectas nullo certo materiae ordine. Initium fit a conciliatione quorundam Pauli locorum cum aliis Scripturae effatis. Ita: *Paulus Servus Ihesu Christi. Et in euangelio: Non dico uos seruos sed amicos. Et in alio loco dicitur Serui inutiles sumus &c. et iterum Beatus ille seruus &c. Quid est quod magister christus apostolos non dixerit seruos sed amicos et eiusdem magistri discipulus immo apostolus in quo christus loquebatur nominauit se seruum?* Et tunc sequitur *Solutio*. Praenotatur fol. praeced. manu, ut videtur, Job. Alex. Brassicani: *Antilegomena S. Pauli. Hippolyti interprete Epiphano*. Verum quis *Hippolytus* iste, quis *Epiphanius*? Fol. 11. p. 2. tanquam deus ex machina comparet Abjuratio Berengarii Turon. facta in Concilio Rom. a. 1079. prout quidem extat in *Adis* apud *Labbeum* T. XII. apud *Harduinum* T. VI. P. 1. verum inter verba: *ulterius docebo, et Sic me deus adiuvet &c.* interjecta sunt haec: *neque dubitabo, excepta causâ reducendi ad uiam ueritatis qui per meam doctrinam ab fidem recesserunt, aut exponendi fidem, quam haec tenui, his qui me interrogauerint; quae non alibi me legere memini*. Fol. 15. Pontificum Rom. quorum Patres Episcopi, Sacerdotes, aut Diaconi fuere, Indiculus texitur. Fol. 22. inter Maleficorum species *Salsatores* memorantur, qui ex sal-

tibus (palpitationibus, spasmis involuntariis, παλμοῖς) membrorum futura perpendunt; quorum mentio apud *Augustinum* et *Isidorum*, alludentibus *Theocrito* et *Plauto*. Denique fol. 54. Schemata Alphabeti graeci et hebraici cum valore literarum numerali e *Rab. Mauro* inserta sunt, jam alibi non semel indicata. Codicum ejusmodi usus esse possit is, ut PP. loca cum Editis contendantur.

CCCCXLIII.

Codex membraneus lat. Sec. R. 38 XIV. Folior. 379. f. min. per duas columnas charactere luculento, satis exoticō, multisque vocum compendiis exaratus, minio distinctus, olimque, ut praenotatur, *Collegij christi*, quod, nescio, an *Cantabrigiense*, an *Strigoniense* dicam, hujusmodi rubro insignitur: *Incipit manipulus florum siue extractiones originalium editus a magistro thoma de hybernia quondam socio de sorbona. Αὐθολογία sacris Oratoribus opportuna, multisque editionibus nota, quarum princeps Placentiae per Jac. de tyela almanum 1483. f. min. mihi adjacet. Autor neque Franciscanis, quod praefert Editio Veneta per Job. Rubeum Vercellens. Sec. XV. s. a 4. respuit vero Quetifus in Scriptt. O. P. accensendus, ex Hibernia oriundus, et a quibusdam, absque Codicum tamen testimonio, Palmeranus, Palmerstonus cognominatus, in confiniis Sec. XIII. et XIV.*